

Bieito XVI declara Venerable a Álvaro del Portillo

O Santo Pai Bieito XVI autorizou esta mañá á Congregación das Causas dos Santos a promulgar decretos relativos a 16 causas de canonización. Entre eles atópase o decreto de virtudes heroicas do bispo Álvaro do Portillo (1914-1994), prelado do Opus Dei.

09-07-2012

Un sacerdote de paz e lealdade

Ao coñecer o anuncio realizado pola Santa Sé, o prelado do Opus Dei, Mons. Xavier Echevarría, manifestou *"gratitude a Deus por este pastor exemplar que amou ao Señor e á súa Igrexa"*. E engadiu: *"Don Álvaro é lembrado por tantos homes e mulleres como un sacerdote de paz, leal ao seu compromiso de amor a Deus; moi unido á Igrexa e ao Romano Pontífice; soubo servir con alegría e total xenerosidade a san Xosemaría Escrivá de Balaguer; aos seus irmáns - logo fillos- no Opus Dei; aos seus parentes; aos seus amigos e aos seus colegas. Coa súa predicación axudou a atopar a felicidade na fidelidade a Xesucristo a centenaes de miles de persoas nos diferentes países aos que realizou viaxes pastorais"*. **(Podese ler a declaración completa ao final desta nota).**

Mons. Echevarría, principal colaborador do novo Venerable desde 1975 até 1994, referiuse a el

como unha persoa que *"irradiaba paz, alegría, sinxeleza, espírito cristián e visión apostólica"*. **Trazos biográficos**

Álvaro del Portillo naceu en Madrid o 11 de marzo de 1914. Era o terceiro de oito irmáns. Enxeñeiro, doutor en Filosofía e Letras e en Dereito Canónico, en 1935 incorporouse ao Opus Dei. Moi pronto se converteu no máis sólido apoio do fundador, san Xosemaría Escrivá de Balaguer. Foi ordenado sacerdote en 1944.

En 1946 trasladouse a Roma. Coa súa actividade intelectual xunto a san Xosemaría e co seu traballo na Santa Sé realizou unha fonda reflexión sobre o papel e a responsabilidade dos fieis laicos na misión da Igrexa, a través do traballo profesional e as relacións sociais e familiares. Entre 1947 e 1950 empuxou a expansión apostólica do Opus Dei en Roma, Milán, Nápoles, Palermo e outras

ciudades italianas. Promoveu actividades de formación cristiá e atendeu sacerdotalmente a numerosas persoas.

Desde o pontificado de Pío XII até o de Xoán Paulo II desempeñou numerosos encargos na Santa Sé. Participou activamente no Concilio Vaticano II e foi durante moitos anos consultor da Congregación para a Doutrina da Fe.

O 15 de setembro de 1975, tras o falecemento do fundador, don Álvaro foi elixido para sucederlle á fronte do Opus Dei. O 28 de novembro de 1982, cando o beato Xoán Paulo II erixiu o Opus Dei en prelatura persoal, designoulle prelado e o 7 de decembro de 1990 nomeoulle bispo. Ao longo dos anos en que estivo á fronte do Opus Dei, promoveu o comezo da actividade pastoral da prelatura en 20 novos países. Como prelado do Opus Dei, estimulou

tamén a posta en marcha de numerosas iniciativas sociais e educativas.

Mons. Álvaro do Portillo faleceu en Roma na madrugada do 23 de marzo de 1994, poucas horas despois de regresar dunha peregrinación a Terra Santa. Tras a súa morte, miles de persoas testemuñaron por escrito o seu recordo: a súa bondade, a calor do seu sorriso, a súa humildade, a súa audacia sobrenatural, a paz interior que a súa palabra lles comunicaba.

O iter da causa de canonización

O 19 de febreiro de 1997 Mons. Flavio Capucci foi nomeado postulador da Causa de canonización de Mons. Álvaro do Portillo. Tiveron lugar a continuación dous procesos paralelos. Un ante o tribunal da Prelatura do Opus Dei, e o segundo ante o tribunal do Vicariato de Roma, que levaron a cabo as súas

investigacións, respectivamente, do 5 de marzo de 2004 ao 26 de xuño de 2008 e do 20 de marzo de 2004 ao 7 de agosto de 2008.

Ademais, dado o elevado número de testemuñas que vivían lonxe de Roma, celebráronse oito procesos rogatoriales en Madrid, Pamplona, Fátima-Leiria, Montreal, Washington, Varsovia, Quito e Sídney. En total interrogouse a 133 testemuñas (todos *de visu*, salvo dúas que contaron dous milagres atribuídos ao Servo de Deus). Entre eles hai 19 cardeais e 12 bispos ou arcebispos. 62 das testemuñas eran fieis da Prelatura; os outros 71, non.

O 2 de abril de 2009, a Congregación para as Causas dos Santos decretou a validez das actas procesuais e o 12 de xuño nomeou como Relator da *Positio* ao P. Cristoforo Bove, Ou.F.M.Conv., que se presentou o 19 de febreiro de 2010: eran 3 volumes

(*Informatio, Summarium e Biographia documentata*), cun total de 2.530 páxinas.

O 10 de febreiro de 2012, o Congreso peculiar dos Consultores Teólogos da Congregación para as Causas dos Santos, deu resposta unánime positiva á pregunta sobre o exercicio heroico das virtudes por parte do Servo de Deus Mons. Álvaro do Portillo. No mesmo sentido, pronunciouse a Congregación Ordinaria dos Cardeais e dos Bispos o 5 de xuño de 2012.

O Cardeal Angelo Amato, Prefecto da Congregación para as Causas dos Santos, presentou unha relación detallada destas fases ao Romano Pontífice. Con data de hoxe, Benedito XVI aceptou e ratificou o voto da Congregación para as Causas dos Santos, e indicou que se publique o Decreto polo cal declarase Venerable a Mons. Álvaro do Portillo.

* * *

Ao coñecer o anuncio realizado esta mañá pola Sala de Prensa da Santa Sé, S.E.R. Mons. Xavier Echevarría expresou as seguintes palabras:

A declaración de virtudes heroicas de Mons. Álvaro do Portillo é motivo de agradecemento a Deus: gratitude por este pastor exemplar que amou ao Señor e á súa Igrexa, e a quen lle rodeaban ou coincidían con el, ademais de rezar pola humanidade. Procurou en todo momento buscar o cumprimento fiel da vontade de Deus.

Don Álvaro é lembrado por tantos homes e mulleres como unha persoa, un sacerdote de paz e leal ao seu compromiso de amor a Deus; moi unido á Igrexa e ao Romano Pontífice; soubo servir con alegría e total xenerosidade a san Xosemaría Escrivá de Balaguer; aos seus irmáns

-logo fillos- no Opus Dei; aos seus parentes; aos seus amigos e aos seus colegas. Coa súa predicación axudou a atopar a felicidade na fidelidade a Xesucristo a centenaes de miles de persoas nos diferentes países aos que realizou viaxes pastorais.

Cónstame tamén que moita xente acode á súa axuda, en numerosos lugares do mundo, ante necesidades individuais, familiares, laborais, amigables. É unánime o comentario de que irradiaba paz, alegría, sinxeleza, espírito cristián e visión apostólica.